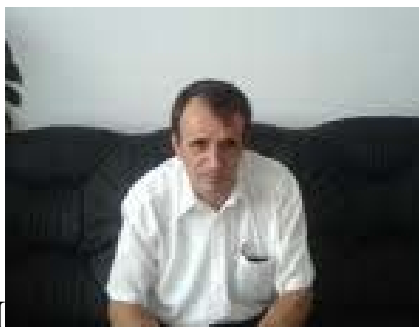

SHABAN CAKOLLI- POEZI

Shaban Cakolli u lind në Krilevë të Dardanës(ish-Kamenicë).Shkollën fillore e kreu në vendlindje,të mesmen në Dardanë,kurse studimet në Fakultetin Filologjik të Universitetit të Prishtinës. Me shkrime ka filluar të merret qysh si nxënës. Shkruan poezi,prozë dhe publicistikë. Shkrimet e tij janë botuar në gazeta dhe revista që botohen në Kosovë dhe diasporë. Jeton dhe krijon në Gladbek të Gjermanisë.

Ka botuar vëllimet poetike:"TOKË DARDANE", "LOTI I ATDHEUT", "DETI I QIELLIT" dhe "KRISMA E FJALËS",kurse ka në dorëshkrim edhe disa vëllime tjera. Disa shkrime të tij janë përkthyer në gjuhën gjermane,turke dhe kroate. Është i përfshirë në antologji gjermane dhe disa antologji poetike shqipe në Kosovë dhe diasporë si dhe është në Lidhjen e Shkrimtarëve Artistëve dhe Krijuesve shqiptarë në Gjermani(LSHAKSH).

POETI

Nuk e di
nëse trupi i pikon gjak
brenda tij
kallet një oxhak!

Në mes mallit e dhembjes
unë qe kallet
digjet ne heshtje-behet prush
dhembjet e tij
si kupton askush!...

DARDANIA

Trupin ne vale
emrin ne flake
Dardania plake.

Ne vale -nuk mbytet
ne flake-nuk kallet
jeton-nuk ndalet.

Ne gjak-ujitur
plagosur ne zemër
prape jeton-ka emër.

Erdhi neper furtune
trupin -flori
emrin-Liri.

PLAGË NË ZEMËR

Kam një plage
me djeg shume
me djeg zgjuar
dhe ne gjumë.

Me djeg ne zemër
e dashur nëne,
me dhemb ne shpirt
e dashur Dardane.

VETMIA

Vetmia brenë
nuk të lë të qetë
ajo ka fole
burgun e vërtetë
dhe të bëhet e pa duruar
kur dikush për te
të kenë detyruar
por çuditërisht
or miku im
nganjëherë vet
e kërkoj vetminë
se shpesh vetmia
më lindë frymëzimin
më ndihmon qetësia
të furi mendimin.

NË PREKAZ ZË FILL LIRIA

Kosovë-zemra e Dardanisë
shumë pushtues të janë vardis
saherë ata janë dalldisë
grusht të rëndë kanë marrë në Drenicë
edhe tash-një shekull pas
iu bë varri në Prekaz
në PREKAZ u mund robëria
në Prekaz zë fill Liria
Jasharajt matën trimërinë
pa pushtues e bënë Shqipërinë.

Fjala juaj

Në kujtesë do mbetet
ajo fjalë
që vjen maleve
me flakën e kushtrimit
heu
kush është trim
se ora ka ardhë
ujkun e çalë
ta heqim zvarrë

Unë dhe malli

Tërë natën bashkë
unë dhe malli

na mbyti halli
i kësaj jete jallane

Kur s'kam gjumë fare
ndez një cigare
bregat t' kthej ne tym.

Shtrëngim

Në dhomën e errët
flakë m'u ndiz trupi
kur foli matufi
me një qilim xunkthi
duke fluturuar

Ra në fushë
mes një kënete
që i vinte era parfum.

Druaj se djalli
me xixa stralli
na vizaton yllin
midis balli

Vijnë pastaj hienat
t'i grisin pelenat
e foshnjave të pa lindura
.

Këta këlysh popi
soji e sorollopi
që të pinë gjak populli
shekulli s'i ngopi

Në këtë rreth harkor
të rrugëtimit mizor
vetëm lëmshi i fatit
na mbeti në dorë

Fjala e humbur

Mbeta pa fjalë
a ditën kur jam nisur në jetë
rrugëve të parrugë
në dritë e mugë

Në guvën e shpirtit
ndryrë është qe një shekull
e betuar nën dritë qiri
para ikonës sate
liri

E gjatë kjo natë

Sonte
gjithçka po fle në qetësinë ë vet

Në dhomën time
qielli i ka ndezur fanarët
të mos tremben
qelizat që tajisin
lëngun e jetës

të gjatë shekujt
që flenë dhomat flenë qytetet
sonte gjumë nuk kanë vetëm poetët
bëjnë qarqe,
nëpër vargje
të regjur si gëzofët
shkrihen në vuajtjet e popullit.

E ndiej humbjen

Viti shkel vitin
pesha bie
pingul në shpirtin tim
tretur në mërgim

Një pjesë e diellit
m' është shkëputur
nga qielli i bebëz
nga hija e lotit tim
derdhur
në dhe të huaj

Nëse unë s' kthehem
hija ime do të bredhë
trotuareve të nënbotës
pas mallit tim

Për çdo natë
e bëj nga një shtegtim
në mendje
për në shtëpi
për amanetin e nënës
para se të japë lamtumirën
pranverave të ikura pa kthim

Hall mbi hall

Turma shkojnë
turma vijjnë
mbijnë si bari i keq
në faqen e blertë të globit

Prej shekulli në shekull
kërkojnë lëmoshë
trotuareve të fatit

Trokasin në portë të hapur
kastat luksoze
të ngopura parfumeshe
të një biznesi të ndyrë

Ora jonë

Gjurmë pas gjurme
bjeshkë pas bjeshke
na ndoq sëpata shpatën
nëpër shekuj

Këtu varrë e atje varrë
më bëhet shpirti mulli ere
në skëterrë pas skëterre
deri kur të bredh me bredh
kështu, o shpirti im?
nga të palarat
e botës pelim

Këtu s' jam
atje s' më lënë,
o nënë

qenia ime e ndarë në dysh
në udhëkryq

E bukura More

Moj e bukura More
si të lash, e më s'të pash
si të lash, si të lash
si të lash, e më s'të pash
(popullore)

Ec nëpër të kaluarën
për ta gjetur të ardhmen
ëndërro shqip,
frymo shqip
o Arvanit

Hy kalabrishte
i dehur mendimeve
arbërisht
e jetën vazhdo
prore
e dasmën
bëje pleqërisht

Edhe varrin hape
me E bukura More

Rro sa malet
me dhembjen shkëmbore
buzë detit
me shikim të humbur
nga e bukura More

Ty që po vjen

Në këtë botë
erdhëm njëlloj
me rregullat e ngurta
të natyrës

A lejon natyra
pamjet me dy fytyra

Njëri maskë
laraskë
në atë degë të fatit
që çukit
kokrrat e inatit

Me kurriz për murriz
tjetri kruan
unazat e shekullit

Lamtumirë

Tërë kohën u rropate
për këtë jetë bajate
ndërtoje kulla prej letre
rrokaqiej e pallate

Atë që bëje ditën
rrënoheshin brenda nate

Falë të qoftë
o miku im
ky mashtrim

Kam një plagë

Kam një plagë
që më djeg flakë
dhembje që më zgjon nga gjumi
si me një ushtimë lumi
tek vërshon në këtë anë
nëpër Dardanë.

Kosovës

Kosovë
copë fushë e Edenit
me përmasa ëndrre
me qiellin
përplot shqiponja
që ngrenë çerdhe
nëpër zemrat tona

Për ty, dritë

Flakadan lirie
që n ndriçonte nëpër zemrat tona
me shekuj

Shekull pagjumësie
është ky
c' të bëjmë me ty
në cilin qerpik
si në shandan
të vëmë
në cilin qiell
të bebëzave tona
të grisura

Tokë e shenjtë
e Kosovës
me këtë florë
të kuqe gjaku
me xixëllonja stralli
që dalë kanë
NGA LIMFA JONË

Në brendi

Këndeje gjithë zjarr
e andej akull
vetëm gjurmë
e kthetrave
të stinës në xham

Zjarri djeg
leekat e stinës së ikur
nga fryma e detit
të strukur në gjethe bajameje

Një syth ëndrre
zënë e ka zogun e bilbilit
ne kafaz

E gjatë kjo natë

Sonte
gjithçka po fle në qetësinë ë vet

Në dhomën time
qielli i ka ndezur fanarët
të mos tremben
qelizat që tajisin
lëngun e jetës

të gjatë shekujt
që flenë dhomat flenë qytetet
sonte gjumë nuk kanë vetëm poetët
bëjnë qarqe,
nëpër vargje
të regjur si gëzofët
Shkrihen në vuajtjet e popullit.

As në jetë, as në varr

Më humbi shoku i shpirtit
e zhdukën pa gjurmë
këlyshët e ferrit

S' është askund
as në jetë
as ndër varre.
s' është më hija e tij

Ai s' është askund
se është gjithkund
duke u dhënë shpirt
gurit e drurit

LETRA E NËNËS

Më çoi nëna letër

shkruar më kishte
me lotët e saj

Liqe i pafund
dukej pika e mallit
që derdhur ish
nëpër fjalë

Më shkroi nëna letër
dhe një liqe malli
e ktheu në avull
vetëm me një fjalë

E ndiej humbjen

Viti shkel vitin
pesha bie
pingul në shpirtin tim
tretur në mërgim

Një pjesë e diellit
m' është shkëputur
nga qielli i bebëz
nga hija e lotit tim
derdhur
në dhe të huaj

Nëse unë s' kthehem
hija ime do të bredhë
trotuareve të botës
pas mallit tim

Për çdo natë
e bëj nga një shtegtim
në mendje
për në shtëpi
për amanetin e nënës
para se të japë lamtumirën
pranverave
të ikura pa kthim

Nën qiellin e huaj

Ky qiell mbi rrokaqiell
dhe jeta jonë drithë e miell
brenda mureve të betonit
vshket e pafaj
në këtë nënqiell

Deri në asht unë kam acar.
dhe duhet të mbulohem
me një re të trashë tymi
ose të pëlcas si tullumbace
në duart e një fëmije bonjak
e gjuajtur
nga një shigjetë acari

Zemra ime e mërdhirë
del gjysmëlakuriq të shëtisë
nëpër kopshtin e mbuluar me vesë

Buzë lumit Rajna

Buzë lumit Rajna
mbi syprinën e ujit
hijen mallit e ndeza
tani jam pa hije
i lehtë si avulli
si një hije malli
që ka rënë mbi ujë

Me shtegtarët

Bashkë me dallëndyshet
u nisëm
për një ditë shtegtimi

Kaluam fusha
lumenj dhe detra
për ta gjetur folenë
e stërgjyshërve pellazg

Kur vinin pranverat
dhe bora shkrihej
në diell shfaqej
strofulli i lashtë
në një dege të tharë

Kur dola prej shtëpisë

Kur dola prej shtëpisë
ia dhashë flakën rinisë

Si qen e tërbuar
lehte uria
e skamnorit
në dheun e huaj

Erdhi koha për t' u nisë
dhe i thash nënës
të ma varë atë bazybe
në qafë
që të më ruaj
nga syri i keq i mërgimit

Zemra e nënës
u vyshk për një minutë
siç vyshket lulja nën brymë
dhe zemra e mërgimtarit nga malli

Një vaj i padukshëm
ma dridhi buzën
dhe s' mund të them
asnjë fjalë malli
për tokën që po e lë

Malli për kroyin e fshatit

Ngjiten vashat shpatit
shkojnë te kroyi i fshatit
të buta si delet
i zbkurojnë belet
kur ngjesin kordelet.

Qafat me rruzare
n'kostume shqiptare
qëndisur me rreze

Kroyi i fshatit
ujë rrjedh teposhtë
nga fushat
për t'i çmendur çunat
për t'i joshur çupat

Tani më zgjon etjen
në këtë tokë mërgimi
malli më djeg shtatit
për kroyin e fshatit

Nënë, moj, nënë

Kur u ndava nga ti
o nënë
qava natën e tërë
se kisha mall
për një fjalë tënden

Kur m'i këndoje ninullat
o nënë
në gjoksin tënd.
fluturoja në qiell

Më ty për dore
hapëroja nëpër oborre
dhe sot
më merr marrë malli
të më marrish përdore.
o nënë

Rrudhat e pleqërisë
sa të hijshme i kishe
si vija të dritës të yjeve në qiell
në netët plot hënë

Sa më ka marr malli
për një bukë
nga dora jote.
o nënë
për një bukë misri
me shije fëmijërie

Si zgavër lisi
zemra më është bërë
ke era fsheh borën
për flokët e mia

Edhe zogjtë e malit
nëse më thërrasin
t' i lot mos lësho
qëndro dhe më prit
se do të kthehem një ditë.

Në vizion

Në një kopsht në Osnabrück
me një me një dallëndyshe u bëra mik

Zemra bëri benë
se do t'ia ruaj folenë
derisa të kthehet nga shtegtimi

Iku duke më përshëndet
me krahun e lehtë.
zogu i shkretë

Kalon detëra edhe toka
të sjell të fala
nga Shiroka

N' ma pashë nënën me lot në sy
ajo qanë edhe për ty

Kam një hall

Kam një hall
më të madh se lumi
me net të tëra .
s'më zë gjumi
kështu dje
kështu sot
i përgjumur nëpër glob
mbuluar prej luksi

Anonim
në azil
pa mik e me myk
i mbyllur në terr
endem nëpër vetvete
në anonimitet rroj
e vdes ngapak
çdo ditë

I zhdukur

Një gotë verë
një cigare
si në odat
shqiptare
shuaj mallin e vendlindjes

Pa shtëpi e katandi
shteg i humbur
në stinë vjeshte

Jam shumë larg
vetë syrgjyn
me një gotë
dhe tym duhani
rendis ditët
në rruzaret e vitit

Kush jemi

Kështu ishte
kur jetë
bënim me dreqërit

Brejtësit na e grisnin
dokumentin e identitetit
të mos e njohim
as shëmbëlltyrën tonë
në ujin e pusit

Na pyesnin: Kush jeni?
nga vini?
a ke dëshmi
për identitet

Ja këtë kartë ndërkombëtare
se këtu kemi ardhur
nga ferri ynë
se jemi në thelb
origjinal

Vizionarit I. Rugovës

Jeta
hije e vogël
Për ëndrrën tonë
të madhe

Mbyll një portë
hap një portë
për të dalë në një moshë tjetër

Edhi dita
t' mbledhim frutat
në atë pemë të jetës
në mungesën tënde

Dita e dhimbje se madhe

N'shekuj morti
u rritën brezat
duke pritur
të vish ti
me një fanar ardhmërie në dorë

Tani një diell i kuq
rri varur
në atë degë të
të bleruar
në pemën e jetës

Ai iku
po një brerore lirie
ndriçon përjetësisht
në atë afresk
me portretin tënd

Antihistorike

Sa herë ia shikoj fytyrën
mësuesit të historisë
më bëhet se lexoj
një pergamenë të lashtë
të zhubrosur nga vitet

Rrugës për në qiell

Sa herë mbi çati
na këndonte korbi
nëna e mallkonte
thoshte: këndon morti

Shenjat e shenjta
të krahut të shqiponjës
u dukën në qiell
dhe në palcën tonë
rrymoi liria

Erdhi ora

Pabesitë e bardha
nga shekulli në shekull
mallin për liri s'na shuan

Brigjeve të ëndrrave
u përplas akullnaja
në rropulli
u trand liria
e ujqërit ulëritën
e bjeshkët gjëmuar
e u trembën majet me dëborë
se erdhi ora
e flakës së pashuar
të zjarrit ilir

Dielli ka shndritur
qiellin e zemrave tona
se jehoi zëri i Ademit
se Hamza i zu pritën
jehut të kushtrimit

i gjallë apo i vdekur
i Besëlidhjes së Gjergjit
jam për jetë

Ne udhëkryq

Këtej vihet
andej shkohet
rrugët tona
s'mund të ritakohen.
në brendi
shpalos kujtimin
tëndin dhe timin
i vogël është hapi im
pafund
veç mall e trishtim.

Përse më ike

Më ike
o mike,
me mëngjesin
e vjeshtës
më le
me hirin e mallit
të ruajë
atë gacë të fshehur
të dashurisë

Mbeta në udhëkryq
të dashurisë
me sy kah qielli
duke pritur
pikat e lotëve të tu
që do t'i sjellin
retë ë kësaj vjeshte

E vërteta

Kur kreshnikët tanë
i hapën hartat
atyre në duar
iu dogjën kartat

Lartmadhëria
mbet lakuriq
para pasqyrës
u bë gaz i botës
karikaturë e gjallë
që të bën më lot
të qeshësh

Gomari që shtihej ujk
mbeti pa lëkurë
dhe filloi të pëlliste
deri në kupë të qiellit

Vetëm kur në gjyq
e depozitoi mendjen
u pa sheshit
se burri i botës
për mburrje e kishte
trurin e gomarit

Lot Kosove

Sllav e shkja
dhe djalli i zi
na lakmuan edhe gjelbërimin
e fushave tona
në sy

As me vetveten s' lanë
të flisnim njerëzisht
për njerëzimin
se njerëz s'ishin

Shkelnin tokën tonë të bukës
me thundrat e tyre
me brirë thernin
qiellin e kaltër
të bebëzave tona

Zjarrin që ka Kosova
për liri tund dheun
dhe shpërthen
deri në qiell
duke djegur e pjekur
mustakët e miu
në fytyrat satanike

Kur shiu i lotëve pushoi
rreze lëshoi liria
dhe me foshnje u mbush shtëpia.

Emër i nëmur

Udhëtarë të territ
hyjnë dhe dalin
nga dera në derë
ecin për teh të thikës
duke u përpjekur
të kërcejnë në humnerë
hapur në anatemë
si fëmijë të humbur
thellë në pyll
lajkash e trishtimi

U lexohet në dritën e syve
mallkimi i territ
ngrysen e gdhihen
me një vel mërzie

Nuk kanë shteg as prag
s' dinë kah nisen,
as ku ndalen
me këtë rrugë muge
emër të nëmur
kurbeti

Jetë e vaj

Rrodhi përroska ujë loti
rrodhi kot së koti
kur ndryshoi moti

Në katër anët e globit
rri buzë trotuari
duke shikuar
ndërrimin e ngjyrave në semafor

Kërcitën kockat nga reuma
kur filloi riga e shiut
të bjerë nga ai qiell kuq e zi

Në gjysmë u ngrit flamuri.
flamuri i kuq
i larë me gjak
për këtë jetë të pafaj

Mërgimtari

Larg atdheut
larg shtëpie
të shkuan vitet
sikur hije

Vetëm agimi i djalërisë
hap portën e kujtimeve
dhe në fushat e bleruara
të viteve
një çunak këmbëzbathur

mbledh Lulenarçizi

E shkurtër është jeta
si një shirit celuloidi
që fillon në kujtime
dhe mbaron në një beze të bardhë
në murin e moshës

Imazhe gri
si bryma e flokut tënd
ngrin e shkrin në lëvizje
të përhershme
të ëndrrës

.
Rini e thinjur
stacioneve
presin e përcjellin
vagonët me radhë
që bredhin nga stina në stinë